

за да ся избави отъ тѣхны-тѣ нападенія, обѣщаль да имъ плаща 9 години данькъ, но съ условіе ако оставать тѣи въ това время Германци-тѣ въ покой. И така Венгри-тѣ ся съгласили на тоя девятигодиш- ный миръ, а Хенрихъ началъ да ся готови за за- щитѣ на господарство-то си отъ нападеніе непріа- телско въ бѣдѣщее врѣмя. За това той построилъ въ господарство-то си крѣпости (по Нѣмски Burg), т. е. заповѣдалъ да ся направятъ въ различни мѣ- ста просты градове, обкопани съ ровъ (хендекъ). Въ тыя крѣпости заповѣдалъ Хенрихъ, да ся пресе- ли девята-та чясть отъ жители-тѣ селскы, за да бы ся приготвили, та, като ся случи война, да приѣмать при себе всячкы-тѣ останали селскы жители, и да могатъ да защищавать и себе и нихъ отъ непріа- тели-тѣ. Жители-тѣ отъ тыя утврѣдены градища на- ричялися *Граждани* (по Нѣмски Bürger). Въ военно время тѣи были воины, а въ мирно время ся занима- вали съ ремесла.

Хенрихъ не само направилъ крѣпости, но още далъ на войскѣ-тѣхъ по-добры оружія и гы училъ какъ да ся сражявать. Хенрихъ кога-то приготвилъ всич- ко за бой, пратилъ войскѣ и противъ Славяне-тѣ, кои-то чясто нападали отъ сѣверъ на владѣнія-та му, и, като гы разбилъ при рѣкѣ *Елбѣ*, отнялъ имъ часть землѣ.

По между това ся исполнило и девято-годиш- но-то примиріе съ Венгры-тѣ, зато отишли посла- ници отъ Венгріѣ, да искать, както и напредъ да- нькъ. А Хенрихъ за поруганіе даруваль имъ едно мръшаво псе и имъ реклъ: ако искате и другы да- нькъ още, то опытайтесе и земете го силомъ. То- гава Венгри-тѣ съ двѣ многочислены толпы напад- нали въ Саксоніѣ; но Хенрихъ гы разбилъ при *Мер- зебургѣ* така, что-то тѣи отъ това вече несмѣяли да ся появятъ въ Германіѣ доклѣ той владалъ.